



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANEO GOSPODNJI

Nedjelja, 27. lipnja 2021

[\[Multimedia\]](#)

Isus ozdravlja naše srce od pomanjkanja ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Isus se u današnjemu Evanđelju (usp. *Mk 5, 21-43*) susreće s naše dvije najdramatičnije situacije: smrću i bolešću. Od njih je oslobodio dvoje ljudi: djevojčicu koja umire upravo u času kad je njezin otac otišao zamoliti Isusa za pomoć, te ženu koja je dugi niz godina bolovala od krvarenja. Isus ne ostaje neosjetljiv na našu bol i našu smrt i čini dva znamenja u obliku dvaju ozdravljenja kako bi nam poručio da ni bol niti smrt nemaju zadnju riječ. Govori nam da sve ne završava smrću. On pobjeđuje tog neprijatelja, od kojeg se ne možemo sami osloboditi.

Usredotočimo se, međutim, u ovom vremenu u kojem je bolest još uvijek glavna vijest, na drugom znamenju – ozdravljenju žene. Više od njezina zdravlja, bio je ugrožen njezin čuvstveni život. Zašto? Krvarila je i zato su je, prema mentalitetu toga vremena, smatrali nečistom. Bila je marginalizirana žena, nije mogla imati trajne veze, nije mogla imati muža, obitelj i normalne društvene odnose jer je bila „nečista“, imala je bolest zbog kojeg je bila „nečista“. Živjela je sama, s ranjenim srcem. A koja je najveća bolest u životu? Je li to rak? Tuberkuloza? Pandemija? Ne. Najveća bolest u životu je nedostatak ljubavi, ne znati voljeti. Ta je jedna žena bolovala od krvarenja, ali, kao posljedica toga, i od nedostatka ljubavi, jer nije mogla uspostavljati društvene odnose s drugima. A najvažnije ozdravljenje od svih je ozdravljenje srca. Ali kako ga pronaći? Možemo razmišljati o svojim čuvstvima: jesu li bolesna ili „pucaju“ od zdravlja? Bolesna su? Isus ih može ozdraviti.

Priča o toj bezimenoj ženi – nazovimo je tako, „bezimena žena“ – u kojoj se svi možemo

prepoznati može nam poslužiti kao primjer. U tekstu se kaže da je tražila lijeka na sve strane, „razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore“ (r. 26). Koliko se puta i mi utječemo pogrešnim ljekarijama kako bismo nadomjestili nedostatak ljubavi? Mislimo da nas uspjeh i novac čine sretnima, ali ljubav se ne može kupiti, ona je besplatna. Bježimo u virtualni svijet, ali ljubav je konkretna. Ne prihvaćamo sebe takve kakvi jesmo i skrivamo se iza „šminke“ vanjštine, ali ljubav nije vanjština. Tražimo rješenja od vračara i gurua, a na kraju ostanemo i bez novca i bez mira, baš kao i ta žena. Ona, na kraju, izabire Isusa i ulazi među mnoštvo kako bi se dotakla haljina, Isusovih haljina. Ta žena, naime, traži izravni dodir, fizički kontakt s Isusom. Osobito smo u ovom vremenu shvatili koliko su važni kontakt s drugima i odnosi. Isto je i s Isusom: ponekad se zadovoljavamo time da ispunimo poneku zapovijed i ponavljamo molitve – mnogo puta to činimo kao papige – ali Gospodin čeka da se susretnemo s njim, da mu otvorimo svoje srce, da, kao ta žena, dodirnemo njegov plašt kako bismo ozdravili. Jer, kad stupimo u prisni odnos s Isusom, bivamo ozdravljeni u našim čuvstvima.

To Isus želi. Čitamo, naime, da se, unatoč tome što ga mnoštvo odasvud pritišće, osvrće oko sebe da vidi tko ga je dotaknuo. Učenici su govorili: „Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće...“. Ne: „Tko me se dotaknu?“ To je Isusov pogled: toliko ljudi, ali On traži lice i srce puno vjere. Ne gleda na ono općenito, kao mi, već na osobu. Ne zaustavlja se na ranama i pogreškama iz prošlosti, već se izdiže iznad grijeha i predrasuda. Svi imamo neku osobnu priču i svaki od nas, u dubini svoje duše, dobro poznaje loše stvari iz svoje prošlosti. Ali Isus ih gleda kako bi ih ozdravio. Mi, naprotiv, volimo gledati ono loše kod drugih. Koliko se puta u razgovoru s drugima upustimo u naklapanje, a to nije ništa drugo već ogovaranje drugih, „deremo kožu“ s drugih. Ali kakav je to pogled na život? Sigurno ne kao Isusov, koji uvijek gleda kako da nas spasi, On gleda ono danas, dobru volju, a ne ono loše iz naše prošlosti. Isus nadilazi grijehe. Isus nadilazi predrasude, ne zaustavlja se na vanjštinama, Isus dopire do srca. I ozdravlja upravo nju, koja je bila od svijeta odbačena, nečista. Nježno joj se obraća s „kćeri“ (r. 34) – Isusov stil bio je bliskost, suosjećanje i nježnost: „Kćeri...“ – i hvali njezinu vjeru, vraćajući joj samopouzdanje (r. 34).

Sestro, brate, ovdje si, dopusti Isusu da pogleda i ozdravi tvoje srce. I ja to moram učiniti: neka Isus pogleda moje srce i ozdravi ga. A ako si već iskusio njegov nježni pogled na sebi, ugledaj se u njega i čini isto što i On. Osvrni se oko sebe: vidjet ćeš da se mnogi koji žive oko tebe osjećaju povrijeđeno i usamljeno, treba im ljubavi: učini taj korak. Isus od tebe traži pogled koji se ne zaustavlja na vanjštini, već ide ravno do srca; pogled koji ne osuđuje – prestanimo već jednom osuđivati druge – Isus traži od nas pogled koji ne osuđuje, nego prihvaća. Otvorimo svoje srce za prihvaćanje drugih. Jer samo ljubav ozdravlja život, samo ljubav liječi život. Neka nam Majka Božja, Utjeha žalosnih, pomogne donositi milovanje ranjenima u srcu koje susrećemo na svom životnom putu. I bez osuđivanja, ne osuđivati osobnu, društvenu stvarnost drugih. Bog ljubi sve! Ne osuđivati, pustite druge da žive i nastojati im pristupati s ljubavlju.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Danas, pred blagdan svetih Petra i Pavla, molim vas da molite za Papu. Molite posebno za to: Papa treba vaše molitve! Hvala vam. Znam da hoćete.

Povodom današnjeg *Dana za mir na Istoku*, pozivam sve da zazivaju Božje milosrđe i mir za tu regiju. Neka Gospodin podupre napore onih koji rade na dijalogu i bratskom suživotu na Bliskom istoku, gdje je kršćanska vjera rođena i živa, unatoč patnjama. Neka Bog tim dragim narodima uvijek udijeli snagu, ustrajnost i hrabrost.

Jamčim svoju bliskost stanovništvu jugoistoka Češke pogođenog snažnim tornadom. Molim za poginule i povrijeđene kao i za one koji su morali napustiti svoje domove koji su teško oštećeni.

Upućujem srdačnu dobrodošlicu svima vama Rimljani i vama koji ste došli iz drugih zemalja. Vidim tamo Poljake, Španjolce... Mnogo ih je tamo, i tamo... Neka posjet grobovima svetoga Petra i Pavla osnaži u vama ljubav prema Kristu i Crkvi.

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas, nemojte zaboraviti moliti za mene. Dobar tek i doviđenja! Bravo za djecu Bezgrešne!